

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Kolikokrat smo premišljevali o tem, da je treba »vedno moliti in se ne naveličati« (Lk 18,1)!

Ko so apostoli Jezusa prosili, naj jih nauči moliti, jim je Gospod odgovoril: »Kadar molite, recite: Oče [naš] ...« (Lk 11,2). Tudi Jezus sam svojo molitev začenja tako, da se s slavljenjem in zahvalo obrne k Očetu: na vrtu Getsemani (prim. Lk 22,42), na križu (prim. Lk 23,34.46). Sveti Jožefmarija si je za vse ljudi želel »pristine molitve božjih otrok«. ¹ V edinosti z Jezusom Kristusom – po Njem in z Njim – pridemo do Boga Očeta (prim. Jn 14,6) s ponižnostjo, iskrenostjo in zaupanjem v njegovo vsemogočno ljubezen.

Če se vsak dan lotimo življenja molitve, potem tistemu, ki nas najbolj razume in ljubi, dovolimo, da nas spremlja v dobrih in slabih trenutkih. Dialog z Jezusom Kristusom nam odpira nova obzorja, nove načine gledanja na stvari z vedno več upanja. »Saj vidite,« nam je pisal naš oče, »da je edino sredstvo, s katerim vse opravimo, ravno to: molitev.«²

Prosim Svetega Duha, naj nenehno – sedaj pa še posebej – obnavlja naš način molitve. Pobuda je njegova: »Živi in resnični Bog neutrudljivo kliče vsakega človeka k skrivnostnemu srečanju v molitvi.«³

Še naprej me spremljajte na potovanju po Združenih državah in Kanadi; njegova duhovna učinkovitost je odvisna tudi od vsakega izmed vas.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Vancouver, 10. avgust 2019

---

¹ *Božji prijatelji*, št. 243.

² *Pismo 19. 3. 1967*, št. 149.

³ *Katekizem katoliške Cerkve*, št. 2567.